

gentului public berlinez, îndeosebi la Iancu Jianu, m-au bucurat, desigur, făcându-mă să trăiesc aceleași emoții cu colectivul de artiști români.

Un cuvânt și despre publicul berlinez, a cărui disciplină este demnă de remarcat. Nici un spectator nu se află în picioare când se ridică cortina, nici

un spectator nu dă semne de îngrijorare că va întârzia să-și ia paltonul atunci când spectacolul se apropie de sfârșit. Ascultă cu atenție și deferentă, iar la final nu-și precupește răsplata față de creatorii spectacolului.

N. Munteanu

E ● NOTE ● NOTE ● NOTE ● NOT

PRESA DIN R.D.G.

vorbește despre un interesant eveniment în viața culturală a țării, și anume, dramatizarea poemului lui Johannes R. Becher, „Marele plan“, pusă în scenă la Deutsches Theater din Berlin. Realizat în anul 1931, când fascismul își făcea cu zgomot loc în viața politică a Germaniei, poemul lui J. R. Becher a fost scris sub impresia călătoriei, întreprinse de dînsul în 1929 în tîmăra republicii sovietică și a fost închinat poporului sovietic. Poemul a mai fost dramatizat la Berlin în 1932. După cum apreciază presa de specialitate, regizorul Wolff-Dither Panse a dat dovadă, în această nouă montare, de o mare măiestrie scenică.

TEATRUL NAȚIONAL DIN BUDAPESTA

a deschis noua stagiune cu *Tragedia omului* de Imre Madach, celebrînd în felul acesta o sută de ani de la nașterea marelui poet maghiar. Artistă Heddy Varadi, în rolul Evei, are o creație subliniată de critica dramatică.

ÎNFIINȚAT ABIA DE UN AN,

Teatrul Național din Alger a prezentat mai multe spectacole cu piese din dramaturgia algeriană și universală. Din repertoriul acestui teatru fac parte, pe lîngă lucrări ale dramaturgilor al-

gerieni contemporani, consacrate problemelor actuale ale Algeriei și Africii în general, și piese de Calderon, Molière, Goldoni, Brecht.

Una din principalele sarcini ale teatrului fiind și renașterea vechii arte populare algeriene — vocale și coregrafice —, a fost creat, sub egida Teatrului Național, un ansamblu popular.

„THACH SANH“ ESTE TITLUL UNEI LEGENDE

foarte vechi și foarte populare în Vietnam. Adaptată pentru scenă, legenda aceasta a binelui care triumfă asupra răului a fost recent jucată de trupa teatrală „Kim Lan“ și reprezintă — după aprecierile criticii — un mare efort în domeniul modernizării teatrului „cheo“, autorul scenariului, Viet Dung, dînd dovadă de un evident spirit inovator în munca dificilă de a dramatiza legenda, menținînd spiritul milenarei ei tradiții. Regizorul Tran Huyen Tran, secondat de artiștii scenografi și costumieri Doung Bich Lien și Bui Xuan Phei, a realizat un spectacol care se bucură de un mare succes din partea publicului din Hanoi.

ANUL ACESTA A AVUT LOC LA PARMA,

în Italia, cel de-al XII-lea Festival internațional al teatrului universitar. Cu acest prilej, participanții au stat

de vorbă și despre legăturile echipele de concursului prevedea diferite forme de popularizare a teatrului. La acest concurs, care a durat mai bine de un an, au participat peste 700 de centre culturale și diferite unități ale organizațiilor de masă activînd la sate, ca de pildă cămine culturale, biblioteci și cluburi, precum și 21 de teatre profesionale. Juriul concursului a hotărît să acorde următoarele premii: premiul I, casei raionale de cultură din Slupsk și Teatrului din Grudziadz; premiul II, Teatrului „Fredro” din Gniezna; precum și trei premii acordate unui număr de trei echipe teatrale de amatori din trei localități diferite.

DIN MANIFESTĂRILE TEATRALE ALE ANULUI ÎN CURS,

tot în Italia, atrage atenția și spectacolul realizat de Antonio Raccipoli la „Ridotto dell'Eliseo”, spectacol ce se intitulează *Il quarto giorno di primavera (A patra zi de primăvară)*, prin care au fost comemorați 100 de pașnici cetățeni italieni asasinați de către călăii fasciști germani.

O INIȚIATIVĂ VREDNICĂ DE TOT INTERESUL

a avut-o Ministerul Culturii din Polonia, împreună cu redacția revistei „Zarzewie” („Flacăra”), în legătură cu propaganda artei teatrale în micile orașe și la sate. Pentru a da o pondere mai mare acestei propagande, a fost inițiat un concurs intitulat „Satul, mai aproape de teatru”. Regulamentul

concursului prevedea diferite forme de popularizare a teatrului. La acest concurs, care a durat mai bine de un an, au participat peste 700 de centre culturale și diferite unități ale organizațiilor de masă activînd la sate, ca de pildă cămine culturale, biblioteci și cluburi, precum și 21 de teatre profesionale. Juriul concursului a hotărît să acorde următoarele premii: premiul I, casei raionale de cultură din Slupsk și Teatrului din Grudziadz; premiul II, Teatrului „Fredro” din Gniezna; precum și trei premii acordate unui număr de trei echipe teatrale de amatori din trei localități diferite.

MERITĂ A FI TRADUSE ÎN CIFRE

realizările vieții teatrale poloneze, în perioada ultimilor 20 de ani. Astfel, numeroase orașe au fost înzestrate pentru prima oară cu teatre, și anume: Bialystok, Bielsko, Gdynia, Gniezno, Grudziadz, Kielce, Lublin, Radom, Rzeszów și Tarnów. În prezent, există în Polonia teatre în 37 de orașe (în perioada 1936/37 fiind numai 15). Pînă în 1964, în Polonia au avut loc peste 400 de premiere ale dramaturgiei originale. În această perioadă — cele două decenii — piesa jucată cel mai mult este drama lui Leon Kruczkowski intitulată *Nemții* (29 de montări). Urmează apoi *O cheștiune de familie* de J. Lutowski (20 de montări), *Prima zi de libertate* de L. Kruczkowski (19 montări). Printre autorii contemporani, cei mai productivi sînt R. Brandstaetter și L. Morstin — cîte 11 piese; Borszkiewicz, S. Mrozek și J. Zawieyski — cîte 10 piese.